Mun sielu on jätettä ydinsäteilevää Ympärilleen se samankaltaisia kerää Paikallaan pysyy eikä pakottamal herää Mut ilosena itsekseen syvyyksissä elää Ei kysele tai pakota ketään jäämään Se oot sinä joka on tiellä sun päämäärän Halkeileva patsas, sateessa ruostunut naula Jos ei mitään tee on käyttöarvon taso pian nolla Revi alas kukkaverhot Huomaa harmaa horisontti Jonka risuaidat kauhistuttaa Elämän tatamilla voi ottaa turpaan Turvallisesti turhan kauneuden poistaa Ja antaa sattuman valojen loistaa Mut revi ne kukkaverhot alas Millasissa maailmoissa me ollaan kiinni Millasta on sun tyhjiössä kaataa lasiin viinii Tuu käymään mun kitkerässä yksiössä Yksinäisten ajatusten päätepysäkillä Tän ihmissuhteen versolle aika on vettä Siks kaikki kuihtuu mun käsissä Kun pyrähtelee ihmisestä toiseen Jää tyhjä mysteeri jokasesta käteen Revi alas kukkaverhot Huomaa harmaa horisontti Jonka risuaidat kauhistuttaa Elämän tatamilla voi ottaa turpaan Turvallisesti turhan kauneuden poistaa Ja antaa sattuman valojen loistaa Mut revi ne kukkaverhot alas En ripusta kuvia muusista seinille Pidän ne mielessä jos hätä iskee Revi alas kukkaverhot Huomaa harmaa horisontti Jonka risuaidat kauhistuttaa Elämän tatamilla voi ottaa turpaan Turvallisesti turhan kauneuden poistaa Ja antaa sattuman valojen loistaa Mut revi ne kukkaverhot alas